

213. Gbogbo àwọn èniyàn ti jé ijọ kan soṣo tẹlẹ rí. Allaahu sì gbé àwọn òjísẹ̀ dídẹ̀ ní olùfúnni ní iró idùnnú àti olùkílò, Ó sì fi Ìwè-Mímọ̀ ránṣẹ̀ sí wọn pẹ̀lúu òdodo kí Ó báà lẹ̀ ẹ̀ idájọ̀ láàrín àwọn èniyàn lóri ohun tí wọn yapa ẹnu sí; ẹni kan kò sì yapa ẹnu nípaà rẹ̀ àyàfí àwọn tí wọn fún lẹ́yìn tí òdodo ti wáá bá wọn (wọn n yapa ẹnu) níti ilara láàrín araa wọn. Allaahu sì fi ọ̀nà mọ̀ àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbọ̀ pẹ̀lúu iyònda Rẹ̀ lọ sí ibi òdodo nípa ohun tí wọn yapa ẹnu lé lóri. Àti pé Allaahu Á máa fi ẹni tí Ó bá fẹ̀ mọ̀ ọ̀nà tí ó tó.

214. Tábí ẹ̀yín lérò pe ẹ̀yín yóò wọ̀ ogbà-idẹ̀ra (alijanna) nígbà tí irú nńkan tí ó dé bá àwọn tí wọn síwájúu yín kò ì tii ẹ̀lẹ̀ sí yín? Ìṣòro àti ìnira dé bá wọn, a sì mì wọn wò tó bẹ̀ẹ̀ gẹ́ẹ̀ tí òjísẹ̀ àti àwọn tí wọn ní igbàgbọ̀ pẹ̀lúu rẹ̀ wí pé: Nígbàwò ni irànlọ̀wọ̀ Allaahu yóò dé? Ní báyii, dájúdájú irànlọ̀wọ̀ Allaahu ti súnmọ̀.

215. Wọn yóò bi ẹ̀ lèèrè pé kinni kí àwọn máa ná. Wí pé: Ohun kóhun tí ẹ̀ bá fẹ́ẹ̀ ẹ̀ ní oore, ẹ̀ ẹ̀ fún àwọn ọ̀bíi yín méjéjì àti àwọn ẹ̀bíi yín àti àwọn ọ̀mọ̀ ọ̀rukàn àti àwọn tálákà àti àwọn onírìn àjò (tí ìnira dé bá). Ohun kóhun tí ẹ̀ bá ẹ̀ ní rere, dájúdájú Allaahu mò ọ̀.

216. (Allaahu) ẹ̀ ogun jíjà ní ọ̀ranyàn fún yín, ṣùgbọ̀n ó jé ohun tí ẹ̀ kórííra. Bẹ̀ẹ̀ ni ó lẹ̀ jé pe ẹ̀ kórííra nńkan kan tí nńkan náà yóò sì jé oore fún yín. Àti pé nígbà mǐràn ẹ̀yín yóò nífẹ́ẹ̀ sí nńkan kan tí yóò sì jé aburú fún yín. Àti pé Allaahu ni Ó ní imọ̀, ẹ̀yín kò sì mọ̀ (nńkan kan).

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ ۚ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ ۗ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ۚ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالصَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ ۗ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۚ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِللَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ ۖ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۖ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾